

og Overlevelserefter ved Agenturerne, og at Størstedelen heraf er smaa Beløb. Naar dertil kommer, at der ikke ydes Agenterne nogen Kontorholdsgodtgørelse, og at Værdien af det Vederlag, der ydes dem for Inkassoen er betydelig formindsket ved den Udvikling, som Maanedes- og Fjerdingsaarspræmier har faaet i Modsætning til Aarspræmier, som var det almindelige i 1871, og at saaledes Agenternes Arbejde i enhver Retning er bleven meget betydelig forøget, har man ment at burde søge udvirket Bemyndigelse til som Omkostninger ved Udbetalinger af Livrenter og Overlevelserefter at yde Agenturerne $\frac{1}{2}$ pCt. af de udbetalte Beløb som Vederlag for det forøgede Arbejde, og dette synes at maatte være i Overensstemmelse med den Regel, at der, lige siden Bonusudbetalingerne begyndte, har været ydet Agenterne Godtgørelse for disse ekstraordinære Udbetalinger.

Til B. 10. *Driftsudgifter. Udgifter til rejsende Agenter.* Samme Beløb som for 1917.

Til B. 11. *Driftsudgifter. Understøttelser.* Forøgelsen paa denne Konto hidrører fra en ved Finansloven for 1917—18 bevilget ny Understøttelse, der paa indeværende Budget er beregnet med sit fulde Beløb.

Til B. 12. *Driftsudgifter. Omkostninger i Anledning af Bonusudbetalingen 1911—1915.* Som i Forslaget til Finansloven for 1917—18 anført har man anslaaet den samlede Udgift til den forestaaende Bonusudbetaling til ca. 100 000 Kr. Heraf er der for 1916 bevilget 10 000 Kr. og for 1917 25 000 Kr. Resten, 65 000 Kr., anslaaes som Udgiften for 1918.
